Lietas Nr. C30555813
Lietas arhīva Nr. C-2031-14/14

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
2014.gada 4.februārī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā: tiesnese K.Zdanovska
ar sekretāri M.Kleinbergu
izskatīja atklātā tiesas sēdē Rīgā, Abrenes ielā 3, civillietu akciju sabiedrības „SEB banka" prasībā pret /pers. A/ un /pers. B/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

konstatēja:

ka 2013.gada 11.jūlijā akciju sabiedrība „SEB banka" (turpmāk tekstā – prasītājs) iesniedza tiesā prasību pret /pers. A/ un /pers. B/ (turpmāk tekstā – atbildētāji) par parāda piedziņu norādot, ka saskaņā ar 2006.gada 13.decembrī starp prasītāju (nosaukums līguma slēgšanas brīdī akciju sabiedrība "SEB Latvijas Unibanka") un atbildētāju /pers. A/ noslēgto kredīta līgumu nr.VR06569 un tā grozījumiem, kas noslēgti 2009.gada 27.augustā, 2010.gada 8.martā, 2010.gada 19.jūnijā, 2010.gada 22.decembrī, 2011.gada 20.jūnijā, 2011.gada 22.novembrī, prasītājs izsniedza atbildētājam /pers. A/ kredītu EUR 245000 apmērā. Kredīts izmaksāts divās daļās EUR 152450 apmērā un EUR 92550 apmērā, t.i. pilnā apmērā, ieskaitot to atbildētāja /pers. A/ norēķinu kontā nr/numurs/. Saskaņā ar sākotnējo kredīta līguma redakciju – līguma pamatnoteikumu 5.1., 5.3.punkti, aizdevums bija atmaksājams pa daļām EUR 4152,54 apmērā, sākot no 2007.gada 25.janvāra, katru mēnesi 25.datumā, sākotnēji līdz 2011.gada 25.novembrim.

Saskaņā ar kredīta līguma sākotnējo redakciju līguma vispārīgo noteikumu 13.1.-16.6.punktu par aizdevuma lietošanas atvēlējumu atbildētājam /pers. A/ bija jāmaksā procenti, kuru apmērs noteikts no faktiski izsniegtā un neatmaksātā aizdevuma summas, piemērojot mainīgu likmi, kas sastāvēja no bāzes likmes daļas EUR EURIBOR 3 mēnešu un pievienotās likmes daļas 2% gadā.

Ar 2009.gada 27.augusta grozījumiem nr.1 kredīta līgumā, aizdevuma pamatsummas atmaksa noteikta pa daļām EUR 6129,03 apmērā, atmaksu neveicot līdz 2010.gada 25.martam (6.3.punkts); procentu likme noteikta – pievienotā likmes daļa 3% gadā, bāzes likme - EUR EURIBOR 3 mēnešu (6.1.punkts).

Ar 2010.gada 8.marta grozījumiem nr.2 kredīta līgumā, aizdevuma pamatsummas atmaksas maksājums noteikts EUR 7150,54 apmērā, atkārtoti atliekot atmaksu līdz 2010.gada 25.jūnijam (6.1.punkts).

Ar 2010.gada 19.jūnija grozījumiem nr.3 aizdevuma pamatsummas atmaksai noteikta sekojoša kārtība – no 2010.gada 25.jūnija līdz 2010.gada 24.decembrim EUR 300 apmērā, no 2010.gada 25.decembra – EUR 10575,81 apmērā, katru mēnesi līdz 25 datumam, līdz 2011.gada 25.novembrim.

Ar 2010.gada 22.decembra grozījumiem nr.4 aizdevuma pamatsummas atmaksai noteikta sekojoša kārtība – no 2010.gada 25.decembra līdz 2011.gada 24.jūnijam EUR 300 apmērā, no 2011.gada 25.jūnija – EUR 20851,62 apmērā, katru mēnesi līdz 25 datumam līdz 2011.gada 25.novembrim.

Saskaņā ar 2011.gada 20.jūnija grozījumiem nr.5 aizdevuma pamatsummas atmaksāšana noteikta pa daļām EUR 500 apmērā, līdz katra mēneša 25 datumam, sākot no 2011.gada 25.jūnija līdz 2011.gada 25.novembrim.

Ar 2011.gada 22.jūnija grozījumiem nr.6 aizdevuma pamatsummas atmaksāšana noteikta pa daļām EUR 700 apmērā, līdz katra mēneša 25 datumam, sākot no 2011.gada 25.novembra līdz 2012.gada 25.novembrim.

Saskaņā ar 2006.gada 13.decembra ķīlas (hipotēkas) līgumu nr.VR06569/H-1, kas noslēgts starp prasītāju un atbildētāju /pers. B/, minēto saistību izpildes nodrošināšanai ieķīlāts atbildētājai /pers. B/ piederošais nekustamais īpašums - /adrese/, kadastra nr./numurs A/.

Prasītājs no savas puses kredīta līguma saistības ir izpildījis, izsniedzot atbildētājam /pers. A/ aizdevumu pilnā apmērā, bet atbildētājs savas saistības ilgstoši nepildīja un parāds veidojās no 2011.gada 27.decembra. Līdz ar to prasītājs pamatojoties uz kredīta līguma 20.3., 20.4., 20.5.1.punktu 2012.gada 9.maijā nosūtīja atbildētājam /pers. A/ paziņojumu par aizdevuma atmaksāšanas beigu termiņa pārcelšanu un parāda piedziņas uzsākšanu, nosakot atmaksas beigu termiņu līdz 2012.gada 25.maijam.

Prasītājs norāda, ka atbildētāja parāds prasītājam sastāda LVL 93132 apmērā, kas sastāv no aizdevuma pamatsummas EUR 121909,71 apmērā, procentu maksājumiem par aizdevuma lietošanu EUR 2568,95 apmērā, līgumsoda par nokavētajiem maksājumiem līdz 2012.gada 25.maijam EUR 518,35 apmērā, likumiskajiem procentiem par laiku no 2012.gada 26.maija līdz 2013.gada 31.maijam, kas aprēķināti no neatmaksātās aizdevuma pamatsummas LVL 85678,63 apmērā, kas sastāda LVL 5283,60 apmērā.

Prasība pamatota uz Civillikuma 1587., 1652., 1934., 1943., 1753., 1756., 1765., 1716., 1717., 1720., 1722., 1692., 1698., 1699.panta, 1702.panta otrās daļas. Prasītājs lūdz piedzīt no atbildētāja /pers. A/ par labu prasītājam neatmaksāto aizdevuma pamatsummu LVL 85678,63 apmērā, procentus par aizdevuma lietošanu LVL 1805,47 apmērā, līgumsodu par kavētiem maksājumiem līdz 2012.gada 25.maijam LVL 364,30 apmērā, likumiskos nokavējuma procentus par laiku no 2012.gada 26.maija līdz 2013.gada 31.maijam LVL 5283,60 apmērā; atļaut prasītājam realizēt ķīlas tiesības, kas izriet no 2006.gada 13.decembrī starp prasītāju un atbildētāju /pers. B/ noslēgtā ķīlas līguma nr.VR06569/H-1; piedzīt tiesas izdevumus LVL 2020,61 apmērā un atzīt prasītāja tiesības saņemt likumiskos 6% no aizdevuma pamatsummas par laiku līdz sprieduma izpildei.

Atbildētāji savos rakstveida paskaidrojumos, kas saņemti tiesā 2013.gada 18.septembrī, norāda, ka prasību neatzīst pilnā apmērā. Norāda, ka atbildētāju ieskatā prasītājam nav prasījuma tiesību, jo nav iesniegti attiecīgi pierādījumi. Prasītājs norāda, ka aizdevuma līgums no prasītāja puses izpildīts, ko pierāda izdruka no atbildētāja /pers. A/ bankas konta. Taču no aizdevuma līguma 12.punkta nav saprotama precīza aizdevuma

izsniegšanas kārtība, savukārt no konta izdrukas nav saprotams no kura prasītāja konta tika pārskaitīts aizdevums. No prasītāja aprēķina redzams, ka prasītājs nevis ir izsniedzis aizdevumu atbildētājam /pers. A/, bet kreditējusi atbildētāja /pers. A/ kontu nr/numurs/. Atbilstoši likuma „Par grāmatvedību" 2., 7.pantam prasītāja aizdevuma piešķiršanu atbildētājam /pers. A/ var pierādīt tikai ar dokumentiem, kas apstiprina bezskaidras naudas maksāšanas līdzekļu pārskaitījumu no kāda prasītāja bankas konta uz atbildētāja /pers. A/ kontu, t.i. jāpierāda, ka prasītāja pasīvi tika palielināti no konkrētas bankas un konkrēta konta. Taču prasītājs nav iesniedzis nevienu dokumentu, kas būtu noformēts kā grāmatvedības dokuments par izsniegtajiem kredītiem.

Prasītāja pārstāve tiesas sēdē prasību uzturēja pilnībā uz prasības pieteikumā norādītajiem apstākļiem un pamata un lūdza prasību apmierināt.

Atbildētājs/pers. A/ savā un /pers. B/ vārdā tiesas sēdē prasību neatzina un paskaidroja, ka banku norēķinu konti ir bankas uzskaites ieraksti par naudas parādiem bankas prasībām pret saviem klientiem. Savukārt naudas saistības, naudas izsniegšana un pārskaitījums no konta ir naudas saistību izpilde no bankas puses, taču bezskaidras naudas norēķini neparedz faktisku nodošanu no maksātāja bankas saņēmēja bankā, aprobežojoties tikai ar kontu ierakstu izmaiņām banku kontos. Taču atbilstoši Civillikuma 1934.pantam un Kredītiestāžu likuma 1.pantam aizdot var tikai naudu, tas ir skaidru naudu – banknotes un monētas, un par aizdevuma priekšmetu nevar būt bezskaidra nauda.

Līdz ar to prasītājam izsniedzot aizdevumu bija jāizmaksā atbildētājam /pers. A/ aizdevums skaidrā naudā, ko atbildētājs nav saņēmis, bet ieraksts atbildētāja bankas kontā par aizdevumu neapliecina aizdevuma – naudas nodošanas faktu. Prasītājs izsniedzot kredītu bezskaidrā naudā, kasē kā rezervi atstāj tikai daļu skaidrās naudas, līdz ar to ieraksts aizņēmēja kontā par bezskaidras naudas daudzumu, kādu tas saņēmis aizdevumā un kas ar bankas kasē esošo skaidro naudu nav pilnībā nodrošināts. Atbilstoši likuma „Par Latvijas Banku" normām Latvijā vienīgais likumīgais maksāšanas līdzeklis ir lats, t.i. skaidra nauda, vai tās ekvivalenti. Taču prasītāja izsniegtais aizdevums nebija nodrošināts ar skaidru naudu vai reālu īpašumu. Tādejādi prasītājs nav pierādījis savu saistību izpildi, aizdevuma izsniegšanu atbildētājam, ar ārēju attaisnojuma dokumentu, kas būtu atzīstams par pierādījumu. Tādejādi slēdzot aizdevuma līgumu atbilstoši Civillikuma 1453.pantam ir notikusi maldība, jo viens no dalībniekiem domājis iegūt tiesību uz svešu lietu, bet par darījuma priekšmetu bijusi viņa paša lieta.

Bez tam, prasītājs aizdevuma līgumā pretēji Civillikuma 1753., 1765.panta nosacījumiem ir noteicis nevis precīzu procentu likmi – samaksu par pakalpojumu, izsniegto aizdevumu, bet noteicis, ka procenti maksājami pēc mainīgas likmes un aizņēmuma atgriešanas procesā.

Kā arī pretēji Civillikuma 1971., 1979.pantam prasītājs no saviem klientiem saņemtos naudas līdzekļus, bez viņu piekrišanas, nodot citām personām.

Bez tam, saskaņā ar Civillikuma 1833.pantu prasītājam nebija tiesību izsniegt aizdevumu EUR valūtā, jo vienīgais maksāšanas līdzeklis Latvijā līguma noslēgšanas brīdi bija lats.

Motīvu daļa

Tiesa, pārbaudījusi lietas materiālus un noklausījusies prasītāja pārstāvja un atbildētāja /pers. A/ paskaidrojumus, uzskata prasību par pamatotu un apmierināmu pilnībā.

Kā redzams no lietas materiāliem, 2006.gada 13.decembrī starp prasītāju (nosaukums līguma slēgšanas brīdī akciju sabiedrība "SEB Latvijas Unibanka") un atbildētāju /pers. A/ noslēgts kredīta līgums nr.VR06569; 2009.gada 27.augustā vienošanās nr.1 par grozījumiem 2006.gada 13.decembra kredīta līgumā nr.VR06569; 2010.gada 8.martā vienošanās nr.2 par grozījumiem 2006.gada 13.decembra kredīta līgumā nr.VR06569; 2010.gada 19.jūnijā vienošanās nr.3 par grozījumiem 2006.gada 13.decembra kredīta līgumā nr.VR06569; 2010.gada 22.decembrī vienošanās nr.4 par grozījumiem 2006.gada 13.decembra kredīta līgumā nr.VR06569; 2011.gada 20.jūnijā vienošanās nr.5 par grozījumiem 2006.gada 13.decembra kredīta līgumā nr.VR06569 un 2011.gada 22.novembra vienošanās nr.6 par grozījumiem 2006.gada 13.decembra kredīta līgumā nr.VR06569, par aizdevumu EUR 245000 apmērā.

Prasītājs savas no kredīta līguma nr.VR06569 izrietošās saistības izpildīja un pārskaitīja atbildētāja /pers. A/ kontā nr./numurs/ naudas līdzekļus EUR 245000 apmērā, ko apliecina lietas materiālos esošais izraksts no atbildētāja konta par laiku no 2006.gada 13.decembra līdz 2006.gada 31.decembrim, ka 2006.gada 20.decembrī veikta kredīta izmaksa atbildētājam /pers. A/ EUR 152450 apmērā un 2006.gada 29.decembrī veikta kredīta izmaksa EUR 92550 apmērā.

Tiesa atzīst par nepamatotiem atbildētāja iebildumus, ka konta izraksts neapliecina naudas saņemšanas faktu, kā arī bezskaidra nauda, t.i. ieraksts atbildētāja kontā, neapliecina, ka prasītājs ir izsniedzis atbildētājam naudas līdzekļus kontā norādītajā apmērā. Faktiski atbildētājs /pers. A/ nenoliedz, ka savā kontā ir saņēmis bezskaidras naudas līdzekļus attiecīgajā kredīta līgumā norādītajā apmērā, ko izlietojis savām vajadzībām, pārskaitot tos citām personām un iegūstot attiecīgu mantu vai tiesības. Līdz ar to tiesa atzīst, ka minētais pierāda, ka prasītājs ir izpildījis savu pielīgto saistību un izsniedzis atbildētājam aizdevumu EUR 245000 apmērā. Atbildētājs saviem iebildumiem nav iesniedzis nekādus pierādījumus, ka prasītājs nav izsniedzis atbildētājam aizdevumu un ka atbildētājs minēto aizdevumu EUR 245000 apmērā nav saņēmis, vai, ka atbildētajam nebija iespējams saņemt prasītāja piešķirto aizdevumu skaidrā naudā, t.i. banknotēs un monētās.

Saskaņā ar Civillikuma 1934.pantu ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošana īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietās. Līdz ar to tiesa atzīst, ka starp prasītāju un atbildētāju /pers. A/ noslēgtais kredīta līgums nr.VR06569 atzīstams par aizdevuma līgumu Civillikuma izpratnē.

Tā kā saskaņā ar Civillikuma 1587.pantu tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus; 1943.pantu aizņēmējam jāatdod tāda pati summa, kādu viņš saņēmis. Līdz ar to, tiesa atzīst, ka atbildētājam /pers. A/ jāpilda 2006.gada 13.decembrī starp pusēm noslēgtā kredīta līguma nr.VR06569 un 2009.gada 27.augusta vienošanās nr.1; 2010.gada 8.marta vienošanās nr.2; 2010.gada 19.jūnija vienošanās nr.3; 2010.gada 22.decembra vienošanās nr.4; 2011.gada 20.jūnija vienošanās nr.5 un 2011.gada 22.novembra vienošanās nr.6 nosacījumi un jāatdod prasītājam neatmaksātā aizdevuma pamatsumma.

Kā izriet no lietas materiālos esošā prasītāja 2012.gada 9.maija paziņojuma par aizdevuma atmaksāšanas beigu termiņa pārcelšanu un parāda piedziņas uzsākšanu nr.2012-21.23.6-1859 prasītājs saskaņā ar 2006.gada 13.decembra kredīta līguma nr.VR06569 II daļas līguma vispārīgo noteikumu 20.3., 20.4., 20.5.1.punktu nosacījumiem paziņoja atbildētājiem par vienpusēju atkāpšanos no kredīta līguma, pieprasot aizdevuma summas un ar to saistīto maksājumu samaksu līdz 2012.gada 25.maijam.

Civillikuma 1589.pants nosaka, ka vienpusēja atkāpšanās no līguma ir pielaižama tikai tad, kad tā pamatota ar paša līguma raksturu, vai kad to zināmos apstākļos atļauj likums, vai arī kad tāda tiesība bijusi noteikti pielīgta.

Kā norādīts prasības pieteikumā un kas izriet no prasītāja 2012.gada 9.maija paziņojuma par aizdevuma atmaksāšanas beigu termiņa pārcelšanu un parāda piedziņas uzsākšanu nr.2012-21.23.6-1859, prasītājs saskaņā ar 2006.gada 13.decembra kredīta līguma nr.VR06569 II daļas līguma vispārīgo noteikumu 20.3., 20.4., 20.5.1.punktu nosacījumiem izmantoja savas tiesības un vienpusēji atkāpās no 2006.gada 13.decembrī starp prasītāju un atbildētāju /pers. A/ noslēgtā kredīta līguma nr.VR06569 izrietošo saistību izpildes, kas dod prasītājam tiesības pieprasīt tūlītēju aizdevuma pamatsummas un citu ar aizdevumu saistīto maksājumu samaksu. Tiesa atzīst, ka prasītājs vienpusēji ir tiesīgi atkāpies no 2006.gada 13.decembra kredīta līguma

nr.VR06569.

Kā izriet no prasītāja aprēķina, kuru atbildētāji nav apstrīdējuši, neatmaksātā aizdevuma pamatsumma sastāda EUR 121909,71 apmērā.

Bez tam, saskaņā Civillikuma 1753.pantu ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu; 1756.pantu pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu tiesisku darījumu, vai uz likumu; 1946.pantu procenti par aizdevumiem dodami tikai tad, ja tie bijuši tieši norunāti vai ja parādnieks pielaidis nokavējumu. Tā kā saskaņā ar kredīta līguma nr.VR06569 I daļas līguma pamatnoteikumu 3.1.-3.3.punktu un II daļas līguma vispārīgo noteikumu 13..1.- 13.6.punktu prasītājs un atbildētājs /pers. A/ ir vienojušies par procentu samaksu par aizdevuma lietošanas atvēlējumu, kuru apmērs noteikts no faktiski izmantotās un neatmaksātās aizdevuma summas, piemērojot mainīgo likmi, kas sastāv no pastāvīgās pievienotās likmes daļas 2% gadā (līdz 2009.gada 27.augustam un 3% pēc minētā datuma; un mainīgās daļa - bāzes likmes daļas, kas ir vienāda ar 3 mēnešu EUR EURIBOR. Līdz ar to tiesa atzīst, ka atbildētājam /pers. A/ ir pienākums maksāt prasītājam līgumiskos aizdevuma lietošanas procentus par laika periodu no 2011.gada 27.decembra līdz 2012.gada 25.maijam, kas saskaņā ar prasītāja aprēķinu, ko atbildētāji nav apstrīdējuši, sastāda EUR 2568,95 apmērā.

Kā arī, saskaņā ar Civillikuma 1716.pantu līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību, tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpildītu, un 1720.pantu kreditors var prasīt kā līgumsodu, tā arī līguma izpildīšanu, ja līgumsods bijis norunāts ne tik daudz par neizpildīšanu vispār, kā par neizpildīšanu īstā laikā. Saskaņā ar kredīta līguma nr.VR06569 I daļas līguma pamatnoteikumu 61.punktu un II daļas līguma vispārīgo noteikumu 16.1.punktu atbildētājs /pers. A/ ir apņēmies maksāt līgumsodu 36% gadā no kavētās summas par katru nokavēto dienu par nolīgto maksājumu atmaksas kavējumu. Līdz ar to tiesa atzīst, ka atbildētājam /pers. A/ ir pienākums maksāt prasītājam līgumsodu par nolīgto maksājumu samaksas kavējumu par laika periodu no 2007.gada 25.janvāra līdz 2012.gada 25.maijam, kas saskaņā ar prasītāja aprēķinu, ko atbildētāji nav apstrīdējuši, sastāda EUR 518,35 apmērā. Kā arī novērtējot līgumsoda apmēru attiecībā pret pamatparādu, tiesa neatzīst to par pārmērīgu lielu un netaisnīgu attiecībā pret atbildētāju kā patērētāju, līdz ar to nav pamata tā samazināšanai vai parādnieka atsvabināšanai no pienākuma to maksāt saskaņā ar Civillikuma 1724.^{1}pantu.

Tiesa par pierādītu atzīst prasītāja apgalvojumu, ka atbildētājs /pers. A/ aizdevuma līgumā nr.VR06569 pielīgtās saistības nepilda un maksājumus atbilstoši līguma noteikumiem neveic. Tā kā saskaņā ar Civillikuma 1838.pantu faktu, ka samaksa izdarīta, jāpierāda tam, kas to apgalvo. Pierādīt samaksu var ar visiem atļautiem pierādījuma līdzekļiem, bet sevišķi ar rakstisku apliecinājumu jeb kvīti; samaksas saņēmējs nedrīkst atteikties to izdot parādniekam. Taču atbildētāji pretēji Civilprocesa likuma 93.panta pirmās daļas nosacījumiem tiesai netika iesnieguši pierādījumus, ka atbildētāji ir izpildījuši savas saistības pret prasītāju, veicot aizdevuma summas, procentu un līgumsoda apmaksu, kā arī tiesai nav pamata apšaubīt prasītāja norādīto atbildētāju kopējā parāda summu un aprēķinu, pret ko atbildētāji nav iebilduši.

Bez tam, atbildētājs pretēji Civilprocesa likuma 93.panta pirmās daļas nosacījumiem nav pierādījis sava apgalvojuma pamatotību, ka prasītājs ir maldinājis atbildētāju, jo atbildētājs bija domājis iegūst tiesības uz svešu lietu, taču faktiski darījuma priekšmets bija viņa paša lieta.

Kā arī Civillikuma 1833.pants (redakcijā, kas bija spēkā līdz 2014.gada 1.janvārim un prasības celšanas brīdī) neaizliedz pēc pušu vienošanās aizdevumu izsniegt ārvalstu valūtā, bet pie lietas izskatīšanas tiesā, saskaņā ar šo pantu, maksājumi nosakāmi latos. Kā izriet no prasības pieteikuma prasītājs savus prasījumus ir izteicis latos piemērojot Latvijas Bankas noteikto valūtas kursu. Savukārt, saskaņā ar Civillikuma 1833.pantu (redakcijā, kas spēkā no 2014.gada 1.janvāra) visi maksājumi izdarāmi euro.

Savukārt, saskaņā ar Civillikuma 1759.panta 1.punktu procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem; 1765.pantu procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā; ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā. Tā kā pēc prasītāja vienpusējas atkāpšanās no kredīta līguma nr.VR06569 2012.gada 25.maijā, kad atbildētājs /pers. A/ netika atmaksājis prasītājam aizdevuma summu, atbildētājs ir pieļāvis samaksas nokavējumu, līdz ar to atbildētājam /pers. A/ ir pienākums maksāt likumiskos procentus par aizdevuma summas EUR 121909,71 apmērā, kas atbilst LVL 85678,63 apmērā, apmaksas kavējumu par laika periodu no 2012.gada 26.maija līdz 2013.gada 31.maijam. Līdz ar to tiesa atzīst, ka no atbildētāja /pers. A/ prasītāja labā ir piedzenami likumiskie 6% gadā no neatmaksātās pamatparāda summas LVL 85678,63 apmērā par laika periodu no 2012.gada 26.maija līdz 2013.gada 31.maijam, kas saskaņā ar prasītāja aprēķinu, ko atbildētāji nav apstrīdējuši sastāda LVL 5283,60 apmērā.

Saskaņā ar Euro ieviešanas kārtības likuma 1., 6., 12.pantu un Līguma par Eiropas Savienības darbību 140.panta 3.punktu Eiropas Savienības Padomes noteikto euro maiņas kursu 0,702804 apmērā attiecībā pret latu, tiesa atzīst, ka no atbildētāja par labu prasītājam piedzenami likumiskie nokavējuma procenti LVL 5283,60 apmērā, kas atbilst EUR 7517,89 apmērā.

Pie šādiem apstākļiem tiesa atzīst, ka no atbildētāja /pers. A/ prasītāja labā piedzenams parāds - neatmaksātā aizdevuma pamatsumma EUR 121909,71 apmērā, līgumiskie procenti EUR 2568,95 apmērā, līgumsods EUR 518,35 apmērā, likumiskie nokavējuma procenti EUR 7517,89 apmērā.

Kā arī tiesa atzīst, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu un Civillikuma 1756., 1765., 1763.pantu ir atzīstamas prasītāja tiesības saņemt no atbildētāja /pers. A/ likumiskos sešus procentus gadā no neatmaksātā aizdevuma pamatsummas EUR 121909,71 apmērā par laiku līdz sprieduma izpildei, ņemot vērā, ka procentu pieaugums apstājas, sasniedzot pamatkapitāla lielumu.

Bez tam, saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.pantu no atbildētāja /pers. A/ prasītāja labā piedzenami izdevumi par valsts nodevas samaksu LVL 2015,11 apmērā. Kā arī saskaņā ar Civilprocesa likuma 33.panta otro daļu un trešo daļu tiesas izdevumi ir arī ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, kas saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktu ir ar prasības pieteikuma noraksta un tiesas pavēstu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi LVL 5,50 apmērā. Kopā no atbildētāja /pers. A/ prasītāja labā piedzenami tiesas izdevumi LVL 2020,61 apmērā, kas atbilst EUR 2875,07 apmērā.

Savukārt kā izriet no 2006.gada 13.decembra ķīlas (hipotēkas) līguma nr.VR06569/H-1, kas noslēgts starp prasītāju kā ķīlas ņēmēju un atbildētāju /pers. B/, atbildētāja /pers. A/ saistības, kas izriet no 2006.gada 13.decembra kredīta līguma nr.VR06569, tiek nodrošinātas ar hipotēku uz /domājamām daļām/(lietošanā dzīvoklis /numurs/) no nekustamā īpašuma /adrese B/, kadastra nr./numurs A/.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka starp prasītāju un atbildētāju /pers. B/ noslēgtais hipotēkas līgums nr.VR06569/H-1 atzīstams par ķīlas - hipotēkas līgumu Civillikuma izpratnē.

Kā izriet no izdrukas no Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas zemesgrāmatu nodaļas Rīgas pilsētas zemesgrāmatu nodalījuma /numurs B/atbildētājai /pers. B/ 2000.gada 4.maijā reģistrētas īpašuma tiesības /domājamām daļām/ no nekustamā īpašuma /adrese B/, (lietošanā dzīvoklis /numurs/) (kadastra nr./numurs A/); 2006.gada 21.decembrī par labu prasītājam reģistrēta pirmā hipotēka, pamatojoties uz 2006.gada 13.decembra kredīta līgumu nr.VR06569 un 2006.gada 13.decembra ķīlas/hipotēkas līgumu nr.VR06569/H-1, hipotēkas summa LVL 172186,98 apmērā.

Saskaņā ar Civillikuma 1278.pantu ķīlas tiesība ir tāda tiesība uz svešu lietu, uz kuras pamata šī lieta nodrošina kreditoram viņa prasījumu tādā kārtā, ka viņš var no šīs lietas dabūt šā prasījuma samaksu; 1279.pantu nekustamas lietas ieķīlājumu sauc par hipotēku; 1290.pantu ja nav noteikti norunāts pretējais, ķīlas tiesība nodrošina ne vien galveno prasījumu, bet arī ar to saistītos blakus prasījumus; 1319.pantu ķīlas ņēmējs, kuru parādnieks nav noteiktā laikā apmierinājis, var meklēt sev apmierinājumu no ieķīlātās lietas un šajā nolūkā spert visus vajadzīgos soļus tās pārdošanai.

Ņemot vērā, ka atbildētājs /pers. A/ nav izpildījis savas saistības, kas izriet no 2006.gada 13.decembra aizdevuma līguma nr.VR06569, kas

nodrošināts ar publisku hipotēku saskaņā ar 2006.gada 13.decembra ķīlas (hipotēkas) līgumu nr.VR06569 /H-1 uz nekustamo īpašumu /adrese B/, kura /domājamām daļām/ domājamo daļu (lietošanā dzīvoklis /numurs/) īpašniece ir atbildētāja /pers. B/, tiesa atzīst, ka ir pamats atļaut prasītājam izmantot ķīlas tiesības uz atbildētājai /pers. B/ piederošajām 12/420 domājamām daļām no nekustamā īpašuma /adrese B/, (lietošanā dzīvoklis nr.12), un atzīt tiesības vērst piedziņu pēc šī sprieduma uz šo nekustamo īpašumu zemesgrāmatā ierakstītās hipotēkas apmērā saskaņā ar Civillikuma 1285.pantu.

Kā arī saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1]pantu atbildētājiem nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei – 10 dienu laikā pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Pamatojoties uz minēto un vadoties no Civillikuma 1278., 1279., 1319., 1587., 1589., 1692., 1693., 1702., 1716., 1717., 1720., 1753., 1756., 1763., 1765., 1838., 1934., 1943., 1946.panta, Civilprocesa likuma 8., 41., 97., 193., 195., 204.[1]panta, tiesa

nosprieda:

apmierināt akciju sabiedrības „SEB banka" prasību pret /pers. A/ par parāda piedziņu un piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, akciju sabiedrības „SEB banka", reģistrācijas nr.40003151743, labā pamatparādu EUR 121909,71 (viens simts divdesmit viens tūkstotis deviņi simti deviņu un 71/100 *euro*) apmērā, līgumiskos procentus EUR 2568,95 (divi tūkstoši pieci simti sešdesmit astoņu un 95/100 *euro*) apmērā, līgumsodu EUR 518,35 (pieci simti astoņpadsmit 35/100 *euro*) apmērā, likumiskos procentus LVL 5283,60 (pieci tūkstoši divi simti astoņdesmit trīs un 60/100 *euro*) apmērā, kas atbilst EUR 7517,89 (septiņi tūkstoši pieci simti septiņpadsmit un 89/100 *euro*) apmērā un tiesas izdevumus LVL 2020,61 (divi tūkstoši divdesmit un 61/100 latu) apmērā, kas atbilst EUR 2875,07 (divi tūkstoši astoņi simti septiņdesmit piecu un 7/100 *euro*) apmērā, kopā EUR 135389,97 (viens simts trīsdesmit pieci tūkstoši trīs simti astoņdesmit deviņu un 97/100 *euro*) apmērā.

Atzīt akciju sabiedrības „SEB banka", reģistrācijas nr.40003151743, tiesības saņemt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, likumiskos 6% (sešus procentus) gadā no pamatparāda EUR 121909,71 (viens simts divdesmit viens tūkstotis deviņi simti deviņu un 71/100 *euro*) apmērā līdz sprieduma izpildei.

Apmierināt akciju sabiedrības „SEB banka" prasību pret /pers. B/ par atļauju izlietot ķīlas tiesības uz nekustamo īpašumu un atzīt akciju sabiedrības „SEB banka", reģistrācijas nr.40003151743, tiesības vērst piedziņu pēc šī sprieduma uz /pers. B/, personas kods /personas kods/, piederošajām /domājamām daļām/ no nekustamā īpašuma /adrese C/, (lietošanā dzīvoklis /numurs/), kadastra nr./numurs A/.

Noteikt /pers. A/ un /pers. B/ sprieduma labprātīgas izpildes termiņu – 10 dienu laikā, pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Pilna sprieduma teksts sastādīts 2014.gada 18.februārī.

Tiesnese K.Zdanovska

Noraksts pareizs

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas

Tiesnese **K.Zdanovska**

2014.gada 18.februārī